Сборник съдебна практика

РЕШЕНИЕ НА СЪДА (втори състав)

3 юни 2021 година*

„Обжалване — Конкуренция — Картели — Пазар на рециклирането на автомобилни акумулатори — Известие относно сътрудничеството от 2006 г. — Точка 26 — Частично освобождаване от глоби — Допълнителни факти, увеличаващи тежестта или продължителността на нарушението — Известни на Европейската комисия факти — Намаляване на размера на глобата — Класиране за целите на намаляването — Хронологичен ред“

По дело C-563/19 P

с предмет жалба на основание член 56 от Статута на Съда на Европейския съюз, подадена на 23 юли 2019 г.,

Recylex SA, установено в Париж (Франция),

Fonderie et Manufacture de Métaux SA, установено в Брюксел (Белгия),

Harz-Metall GmbH, установено в Гослар (Германия),

представлявани от M. Wellinger, avocat, и от S. Reinart и K. Bongs, Rechtsanwältinnen,

жалбоподатели,

като другата страна в производството е

Европейска комисия, представлявана от J. Szczodrowski, I. Rogalski и F. van Schaik,

ответник в първоинстанционното производство,

СЪДЪТ (втори състав),

състоящ се от: Ал. Арабаджиев, председател на състава, R. Silva de Lapuerta, заместник-председател на Съда, изпълняващ функцията на съдия във втори състав, A. Kumin, T. von Danwitz (докладчик) и P. G. Xuereb, съдии,

генерален адвокат: G. Pitruzzella,

секретар: A. Calot Escobar,

предвид изложеното в писмената фаза на производството,

* Език на производството: английски.

след като изслуша заключението на генералния адвокат, представено в съдебното заседание от 3 септември 2020 г.,

постанови настоящото

Решение

1 С жалбата си Recylex SA, Fonderie et Manufacture de Métaux SA и Harz-Metall GmbH искат отмяната на решение на Общия съд на Европейския съюз от 23 май 2019 г., Recylex и др./Комисия (T-222/17, наричано по-нататък „обжалваното съдебно решение“, EU:T:2019:356), с което той отхвърля жалбата им за намаляване на размера на глобата, наложена им с Решение C(2017) 900 окончателен на Комисията от 8 февруари 2017 година относно производство по член 101 ДФЕС (AT.40018 — Рециклиране на автомобилни акумулатори) (наричано по-нататък „спорното решение“).

Правна уредба

Регламент (ЕО) № 1/2003

2 Член 23, параграф 2, първа алинея, буква а) и параграф 3 от Регламент (ЕО) № 1/2003 на Съвета от 16 декември 2002 година относно изпълнението на правилата за конкуренция, предвидени в членове [101 ДФЕС и 102 ДФЕС] (ОВ L 1, 2003 г., стр. 1; Специално издание на български език, 2007 г., глава 8, том 1, стр. 167) гласи:

„2. С решение Комисията може да налага [глоби] на предприятия и на сдружения на предприятия, когато умишлено или поради небрежност:

а) нарушават член [101 ДФЕС] или [102 ДФЕС] […]

[…].

3. При определяне на размера на [глобата] се взема предвид както тежестта, така и продължителността на нарушението“.

Известието относно сътрудничеството от 2002 г.

3 Съгласно точка 23, буква б), последна алинея от Известието на Комисията относно освобождаване от глоби и намаляване на техния размер по делата за картели (ОВ C 45, 2002 г., стр. 3, наричано по-нататък „Известието относно сътрудничеството от 2002 г.“):

„Освен това, ако дадено предприятие предостави доказателства за факти, неизвестни преди това на Комисията, които имат пряко отношение към тежестта или продължителността на твърдения картел, Комисията не взема предвид тези факти при определянето на размера на глобата, която ще бъде наложена на представилото доказателствата предприятие“ [неофициален превод].

Известието относно сътрудничеството от 2006 г.

4 Съгласно точки 8, 10 и 11, както и точка 12, буква а) от Известието на Комисията относно освобождаване от глоби и намаляване на техния размер по делата за картели (ОВ C 298, 2006 г., стр. 17; Специално издание на български език, глава 8, том 5, стр. 3, наричано по-нататък „Известието относно сътрудничеството от 2006 г.“), включени в дял II („Освобождаване от глоби“) от това известие:

„(8) Комисията ще предостави освобождаване от глобите, които в противен случай биха били наложени на предприятие, разкрило участието си в твърдян картел, засягащ [Съюза], ако това предприятие е първото, което предоставя информация и доказателства, които, по мнение на Комисията, ѝ дават възможност да:
(а) извърши целенасочена проверка във връзка с твърдения картел […]; или
(б) установи нарушение на [член 101 ДФЕС] във връзка с твърдения картел.

[…]

(10) Освобождаването по точка 8, буква а) не се предоставя, ако по времето на подаването Комисията вече разполага с достатъчно доказателства, за да приеме решение да извърши проверка във връзка с твърдения картел или ако вече е извършила такава проверка.

(11) Освобождаването по точка 8, буква б) се предоставя само при изпълнение на следните кумулативни условия — към датата на подаване Комисията да не разполага с достатъчно доказателства за установяване на нарушение на член [101 ДФЕС] във връзка с твърдения картел и на нито едно предприятие да не е предоставено условно освобождаване от глоби по точка 8, буква а) във връзка с твърдения картел. За да отговаря на изискванията, предприятието трябва да е първото, предоставило […] датиращи от времето на картела, уличаващи доказателства за твърдения картел, а също и изявление на предприятието, съдържащо вида информация, посочен в точка [9], буква а), предоставящи на Комисията възможност да установи нарушение на член [101 ДФЕС].

(12) В допълнение към условията, определени в точка 8, буква а), точки 9 и 10 или в точка 8, буква б) и точка 11, всички посочени по-долу условия трябва да бъдат изпълнени във всички случаи за всяко освобождаване от глоби:
(а) предприятието да сътрудничи истински […], пълно, непрекъснато и експедитивно от момента на подаване на заявлението и в течение на административното производство на Комисията […]“.

5 Съгласно точки 23—26 от Известието относно сътрудничеството от 2006 г., съдържащи се в дял III („Намаляване на размера на глоби“) от него:

„(23) Предприятия, разкрили своето участие в твърдян картел, засягащ [Съюза], които не отговарят на условията по [дял] II по-горе, могат да се възползват от възможността за намаляване на глобите, които иначе следва да бъдат наложени.

(24) За да бъде допуснато до тази възможност, предприятието трябва да предостави на Комисията доказателства за твърдяното нарушение, които представляват съществена добавена стойност спрямо доказателствата, с които Комисията вече разполага, както и да изпълни кумулативните условия, определени в точка 12, от буква а) до буква в) по-горе.

(25) Понятието „добавена стойност“ се отнася за степента, в която предоставените доказателства поради самата си същност и/или степен на подробност засилват способността на Комисията да докаже твърдения картел. При оценката си Комисията по принцип ще счита, че писмени доказателства, произхождащи от времето, за което се

отнасят фактите, имат по-голяма стойност от доказателствата, създадени впоследствие. Уличаващите доказателства, които са пряко относими към разглежданите факти, по принцип ще се считат за по-ценни от тези, които имат само косвена относимост. Подобно на това степента, в която е необходимо дадени доказателства да бъдат потвърдени от други източници, за да бъдат използвани срещу други предприятия, участници в производството, има значение за стойността на тези доказателства и съответно безспорните доказателства ще се считат за по-ценни в сравнение с доказателства като изявления, които трябва да бъдат потвърждавани, ако бъдат оспорени.

(26) Във всяко окончателно решение, прието в края на административното производство, Комисията определя размера на намалението за съответното предприятие спрямо глобата, която следва иначе да бъде наложена. За:

– първото предприятие, което предостави съществена добавена стойност: намаление в размер на 30—50 %,

– второто предприятие, което предостави съществена добавена стойност: намаление в размер на 20—30 %,

– всяко следващо предприятие, което предостави съществена добавена стойност: намаление в размер до 20 %.

При определяне размера на намалението във всеки от тези диапазони Комисията взема предвид времето, по което са предоставени доказателствата, отговарящи на условието по точка 24, както и степента, в която те представляват добавена стойност.

Ако заявителят за намаляване на глоба е първият, предоставил безспорни доказателства по смисъла на точка 25, които Комисията използва за установяване на допълнителни факти, увеличаващи тежестта или продължителността на нарушението, Комисията не взема предвид тези допълнителни факти при определяне размера на глобата на предприятието, предоставило доказателствата“.

Обстоятелствата по спора и спорното решение

6 Recylex, Fonderie et Manufacture de Métaux и Harz-Metall (наричани по-нататък заедно „Recylex“) са дружества, установени съответно във Франция, Белгия и Германия, които осъществяват дейност по производството на рециклирано олово и други продукти.

7 След като на 22 юни 2012 г. Johnson Controls Inc., Johnson Controls Tolling GmbH & Co. KG и Johnson Controls Recycling GmbH (наричани по-нататък заедно „JCI“) подават заявление за освобождаване от глоби съгласно Известието относно сътрудничеството от 2006 г., по отношение на Recylex, JCI и две други групи предприятия, а именно Campine NV и Campine Recycling NV (наричани по-нататък заедно „Campine“), както и Eco-Bat Technologies Ltd, Berzelius Metall GmbH и Société de traitement chimique des métaux SAS (наричани по-нататък заедно „Eco-Bat“), започва разследване относно наличието на картел в сектора на изкупуването за скрап на автомобилни акумулатори. На 13 септември 2012 г. Комисията предоставя на JCI условно освобождаване от глоба съгласно точка 18 от посоченото известие.

8 Между 26 и 28 септември 2012 г. Комисията извършва внезапни проверки в помещенията на различните засегнати предприятия в Белгия, Германия и Франция.

9 Eco-Bat и Recylex подават съответно на 27 септември 2012 г. и на 23 октомври 2012 г. заявления за освобождаване от глоби или — ако те бъдат отхвърлени — заявления за намаляване на размера на глобата, във връзка с които представят изявления на предприятия и документи. На 4 декември 2012 г. Campine на свой ред подава заявление за намаляване на размера на глобата.

10 На 24 юни 2015 г. Комисията образува административно производство по отношение на JCI, Recylex, Eco-Bat и Campine и им предоставя съответното изложение на възраженията. С писмо от същия ден Комисията уведомява Eco-Bat и Recylex за междинното си заключение, че доказателствата, които тези предприятия са ѝ представили, имат съществена добавена стойност по смисъла на точки 24 и 25 от Известието относно сътрудничеството от 2006 г., и съответно ги информира за намерението си да намали размера на глобата, която ще им бъде наложена. Комисията уведомява и Campine за намерението си да не намалява размера на глобата му.

11 Със спорното решение, прието на 8 февруари 2017 г., Комисията установява, че в нарушение на член 101 ДФЕС Recylex, JCI, Campine и Eco-Bat са участвали в картел, съставляващ единно продължено нарушение в сектора на изкупуването за скрап на автомобилни акумулатори, извършено в периода от 23 септември 2009 г. до 26 септември 2012 г. и състоящо се в споразумения и/или съгласувани практики с предмет съгласуване на цените.

12 С това решение Комисията налага на Recylex солидарно глоба в размер на 26 739 000 EUR за участието му в установеното нарушение от 23 септември 2009 г. до 26 септември 2012 г., като това нарушение обхваща територията на няколко държави членки, сред които и Франция.

13 В този контекст Комисията се произнася по прилагането на Известието относно сътрудничеството от 2006 г. по отношение на предприятията, отговорни за посоченото нарушение.

14 Първо, тази институция признава на JCI възможността да се ползва от освобождаване от глоба съгласно точка 8, буква а) от това известие, след като е установила, че сътрудничеството на това предприятие отговаря на условията, предвидени в точка 12 от посоченото известие.

15 Второ, Комисията приема, че Eco-Bat е първото по ред предприятие, предоставило доказателства със съществена добавена стойност, и му предоставя максималното намаление на глобата в размер на 50 %, предвидено в точка 26, първа алинея, първо тире от Известието относно сътрудничеството от 2006 г.

16 Трето, Комисията предоставя на Recylex намаление на размера на глобата с 30 % на основание точка 26, първа алинея, второ тире от Известието относно сътрудничеството от 2006 г., като приема, че Recylex е второто по ред предприятие, предоставило доказателства със съществена добавена стойност, по-специално относно възникването на картела, относно различни антиконкурентни контакти, които не са били посочени от други предприятия, относно многостранната среща във Виндхаген (наричана по-нататък „срещата във Виндхаген“), която е проведена през септември 2009 г. и бележи началото на нарушението, както и относно различни телефонни контакти и обмен на съобщения между Recylex и неговите конкуренти.

17 Комисията отхвърля доводите на Recylex за получаване на по-голямо намаление на глобата — от 30 % до 50 %. По-специално, макар да признава, че Recylex първо е дало обяснения относно срещата във Виндхаген, Комисията приема, че така направените уточнения се отнасят само до организационни въпроси и че по време на проверката си в помещенията на Campine тя вече е била събрала „безспорни доказателства“ относно дневния ред и съдържанието на тази среща. Комисията отхвърля и довода на Recylex, че това предприятие е било първото, предоставило доказателства относно обхванатата от картела територия, включително Франция. В това отношение Комисията отбелязва по-специално, че вече е разполагала с информация за географския обхват на картела, включително по отношение на френската територия.

18 Накрая, четвърто, Комисията отказва да уважи направеното от Campine искане за намаляване на размера на глобата.

Производството пред Общия съд и обжалваното съдебно решение

19 На 18 април 2017 г. на основание член 263 ДФЕС Recylex подава в секретариата на Общия съд жалба, с която иска намаляване на размера на наложената му със спорното решение глоба. В подкрепа на жалбата са изтъкнати шест основания. Първото и второто основание са изведени от грешка при прилагането на точка 26, трета алинея от Известието относно сътрудничеството от 2006 г. В това отношение Recylex изтъква по същество, че е следвало да се ползва от предвиденото в тази алинея частично освобождаване от глоба във връзка с представените доказателства, от една страна, че нарушението е започнало на срещата във Виндхаген (първо основание) и от друга страна, че териториалният обхват на нарушението включва и Франция (второ основание). С четвъртото основание Recylex поддържа, че като не му е предоставила намаление на размера на глобата с 50 %, Комисията е допуснала грешка при прилагането на точка 26, първа алинея от това известие. Останалите три основания, изтъкнати пред Общия съд, са ирелевантни за целите на разглеждането на жалбата до Съда.

20 С обжалваното съдебно решение Общият съд отхвърля подадената до него жалба в нейната цялост.

Производството пред Съда и исканията на страните

21 С жалбата си Recylex иска от Съда:

– да отмени обжалваното съдебно решение в частта, в която потвърждава глобата, наложена му със спорното решение, и в частта, в която го осъжда да заплати съдебните разноски,

– да отмени спорното решение в частта, в която му се налага глоба в размер на 26 739 000 EUR,

– да намали размера на наложената му глоба в зависимост от уважените основания, и

– да осъди Комисията да заплати съдебните разноски, включително и тези за производството пред Общия съд.

22 Комисията иска от Съда да отхвърли жалбата и да осъди Recylex да заплати съдебните разноски.

По жалбата

По първата част от първото основание и по второто основание

Доводи на страните

23 С първата част от първото изложено в жалбата основание, насочено срещу точки 79—99 от обжалваното съдебно решение и изведено от грешка при прилагане на правото, Recylex поддържа, че съображенията на Общия съд са непоследователни и неясни, що се отнася до правните критерии, приложими към предоставянето на частично освобождаване от глоба съгласно точка 26, трета алинея от Известието относно сътрудничеството от 2006 г.

24 С второто основание за обжалване, насочено срещу точки 100—108 от обжалваното съдебно решение, Recylex поддържа, че Общият съд е допуснал грешка при прилагане на правото при тълкуването и прилагането на критериите за предоставяне на частично освобождаване от глоба по точка 26, трета алинея от посоченото известие, като е приел, че Recylex не може да претендира за такова освобождаване, защото Комисията вече е знаела за фактите, до които се отнася предоставената от това предприятие информация, а именно, от една страна, за провеждането на срещата във Виндхаген и от друга страна, за географския обхват на картела, който обхваща и Франция. Recylex счита, че има право да иска подобно освобождаване, тъй като Комисията не е била в състояние да установи надлежно тези факти с доказателствата, с които вече е разполагала. Според Recylex въпросът дали посочените факти са били неизвестни преди това на Комисията, е ирелевантен.

25 В подкрепа на тези доводи Recylex изтъква, че текстът на точка 26, трета алинея от Известието относно сътрудничеството от 2006 г. се различава от съответната разпоредба от Известието относно сътрудничеството от 2002 г., а именно точка 23, буква б), последна алинея от него, в която изрично се споменават „факти, неизвестни преди това“ на Комисията. Така критерият, изведен от това, че съответните факти са били известни на Комисията, който бил релевантен в контекста на Известието относно сътрудничеството от 2002 г., вече не бил приложим съгласно Известието от 2006 г. При това положение било необходимо да се направи сравнение между доказателствената стойност на предоставената от разглежданото предприятие информация и тази на информацията, която вече се е съдържала в преписката на Комисията.

26 Комисията счита, че тези доводи трябва да се отхвърлят като неоснователни.

Съображения на Съда

27 Най-напред, следва да се посочи, че считано от публикуването му в *Официален вестник на Европейския съюз* на 8 декември 2006 г., Известието относно сътрудничеството от 2006 г. заменя Известието относно сътрудничеството от 2002 г. В този контекст точка 26, трета алинея от Известието относно сътрудничеството от 2006 г. заменя точка 23, буква б), последна алинея от Известието относно сътрудничеството от 2002 г.

28 В това отношение следва да се отбележи, че съгласно точка 23, буква б), последна алинея от Известието относно сътрудничеството от 2002 г., „ако дадено предприятие предостави доказателства за факти, неизвестни преди това на Комисията, които имат пряко отношение към тежестта или продължителността на твърдения картел, Комисията не взема предвид тези факти при определянето на размера на глобата, която ще бъде наложена на представилото доказателствата предприятие“ [неофициален превод]. Точка 26, трета алинея от Известието относно сътрудничеството от 2006 г. предвижда, че „[а]ко заявителят за намаляване на глоба е първият, предоставил безспорни доказателства […], които Комисията използва за установяване на допълнителни факти, увеличаващи тежестта или продължителността на нарушението, Комисията не взема предвид тези допълнителни факти при определяне размера на глобата на предприятието, предоставило доказателствата“.

29 Така, ако в Известието относно сътрудничеството от 2002 г. се посочват изрично „факти, неизвестни преди това на Комисията“, които имат „пряко отношение към тежестта или продължителността на твърдения картел“, в Известието относно сътрудничеството от 2006 г. се посочват „допълнителни факти, увеличаващи тежестта или продължителността на нарушението“.

30 В практиката си по точка 23, буква б), последна алинея от Известието относно сътрудничеството от 2002 г. Съдът приема, че за предвиденото в нея частично освобождаване трябва да са изпълнени две условия: първо, съответното предприятие да е първото, което доказва неизвестни преди това на Комисията факти, и второ, тези факти, които имат пряко отношение

към тежестта или продължителността на твърдения картел, трябва да позволяват на Комисията да стигне до нови изводи относно нарушението (решение от 9 юни 2016 г., Repsol Lubricantes y Especialidades и др./Комисия, C-617/13 P, EU:C:2016:416, т. 66 и цитираната съдебна практика).

31 Съдът уточнява, че изразът „факти, неизвестни на Комисията“ е недвусмислен и позволява да се възприеме ограничително тълкуване на точка 23, буква б), последна алинея от Известието относно сътрудничеството от 2002 г., според което тя се прилага само в случаите, в които участващо в картел дружество предоставя на Комисията нова информация относно тежестта или продължителността на нарушението (решение от 9 юни 2016 г., Repsol Lubricantes y Especialidades и др./Комисия, C-617/13 P, EU:C:2016:416, т. 67 и цитираната съдебна практика).

32 Съдът приема още че в този израз трябва да се влага смисъл, чрез който да може да се осигури постигането на целите, преследвани с точка 23, буква б), последна алинея от посоченото известие, и по-специално да се гарантира ефикасността на програмите за освобождаване от глоби или намаляване на техния размер, чиято цел е извършителите да съобщят за нарушението, за да може то да бъде прекратено бързо и изцяло (вж. в този смисъл решение от 9 юни 2016 г., Repsol Lubricantes y Especialidades и др./Комисия, C-617/13 P, EU:C:2016:416, т. 68 и цитираната съдебна практика).

33 В това отношение Съдът приема, че трябва да се осигури полезното действие на тази разпоредба, чиято цел е, когато предприятие, което, за да получи пълно освобождаване от глоба на основание на Известието относно сътрудничеството от 2002 г., е предоставило първо на Комисията доказателствата, въз основа на които тя може да установи нарушение на член 101 ДФЕС, но не е оповестило информация, установяваща, че разглежданото нарушение е продължило повече, отколкото сочат тези доказателства, да стимулира посредством предоставянето на частично освобождаване всяко друго участвало в това нарушение предприятие да бъде първото, което ще оповести такава информация (решение от 9 юни 2016 г., Repsol Lubricantes y Especialidades и др./Комисия, C-617/13 P, EU:C:2016:416, т. 69 и цитираната съдебна практика).

34 Следва да се приеме, че разликите между текста на точка 26, трета алинея от Известието относно сътрудничеството от 2006 г. и този на точка 23, буква б), последна алинея от Известието относно сътрудничеството от 2002 г. не позволяват да се счита, че ограничителното тълкуване, възприето от Съда по отношение на последната разпоредба, не може да се приложи спрямо точка 26, трета алинея от Известието относно сътрудничеството от 2006 г. По-специално обстоятелството, че изразът „неизвестни преди това [факти]“ в точка 23, буква б), последна алинея от Известието относно сътрудничеството от 2002 г. не е изрично възпроизведен в точка 26, трета алинея от Известието относно сътрудничеството от 2006 г., не може да обоснове друго тълкуване на въпросната точка 26, трета алинея.

35 Всъщност съгласно точка 26, трета алинея от Известието относно сътрудничеството от 2006 г., за да се ползва от частично освобождаване от глоба, съответното предприятие трябва да представи на Комисията доказателства за допълнителни факти, които водят до увеличаване на тежестта или продължителността на разглежданото нарушение. Става въпрос за факти, които допълват или се добавят към вече известните на Комисията и които изменят материалния или времевия обхват на установеното от Комисията нарушение. Частичното освобождаване от глоба може да намери приложение само по отношение на такива факти, които се добавят към първоначалния обхват на нарушението.

36 Както Общият съд правилно е отбелязал в точка 86 от обжалваното съдебно решение, формулировката на точка 26, трета алинея от Известието относно сътрудничеството от 2006 г. не променя логиката на частичното освобождаване от глоба, както то е тълкувано в съдебната практика с оглед на формулировката на точка 23, буква б), последна алинея от Известието относно сътрудничеството от 2002 г.

37 При тези условия точка 26, трета алинея от Известието относно сътрудничеството от 2006 г. следва да се тълкува в смисъл, че се отнася до случаите, в които дружество, участвало в картел, предоставя на Комисията безспорни доказателства, позволяващи ѝ да установи нови факти относно тежестта или продължителността на нарушението, с изключение на случаите, в които посоченото дружество предоставя само данни, позволяващи да се подкрепят доказателствата относно съществуването на нарушението.

38 Както подчертава генералният адвокат по същество в точки 59—62 от заключението си, това тълкуване се потвърждава от структурата на точка 26 от посоченото известие. Всъщност, що се отнася до фактите, които вече са известни на Комисията, предоставянето на доказателства със съществена добавена стойност може да доведе до намаляване на размера на глобата съгласно точка 26, първа алинея във връзка с точки 24 и 25 от Известието относно сътрудничеството от 2006 г. Следователно възможността за ползване на частичното освобождаване от глоба, предвидено в посочената точка 26, трета алинея, следва да бъде запазена за предприятието, което предоставя доказателства за нови факти, неизвестни преди това на Комисията.

39 Накрая, както отбелязва генералният адвокат в точка 63 от заключението си, това тълкуване съответства и на целта на правилото за частично освобождаване от глоби по точка 26, трета алинея от Известието относно сътрудничеството от 2006 г., която е идентична с целта, преследвана преди това от точка 23, буква б), последна алинея от Известието относно сътрудничеството от 2002 г. и посочена в точки 32 и 33 от настоящото решение. Въпросната точка 26, трета алинея цели да насърчи предприятията да сътрудничат изцяло на Комисията, дори и да не им е предоставено условно освобождаване съгласно точка 8 от Известието относно сътрудничеството от 2006 г. Всъщност, ако не съществуваше правилото, предвидено в точка 26, трета алинея от Известието относно сътрудничеството от 2006 г., тези предприятия биха могли да се опасяват, когато представят доказателства, които имат отражение върху продължителността или тежестта на нарушението и които преди това не са били известни на Комисията, че ще бъдат изложени на риск от увеличаване на размера на глобите, които могат да им бъдат наложени.

40 В този контекст, както подчертава Общият съд в точка 88 от обжалваното съдебно решение, следва да се припомни, че тълкувайки точка 23, буква б), последна алинея от Известието относно сътрудничеството от 2002 г., Съдът е приел, че след като предоставените от дадено предприятие данни се отнасят до факти, които не са били неизвестни преди това на Комисията, подаденото от такова предприятие заявление за частично освобождаване от глоба трябва да се отхвърли, без да е необходимо да се сравнява доказателствената стойност на тези данни с тази на данните, предоставени преди това от други страни (вж. в този смисъл решение от 23 април 2015 г., LG Display и LG Display Taiwan/Комисия, C-227/14 P, EU:C:2015:258, т. 81). В контекста на точка 26, трета алинея от Известието относно сътрудничеството от 2006 г. този извод важи и по отношение на доказателства, които не се отнасят до „допълнителни факти“ по смисъла на последната разпоредба.

41 Следователно трябва да се приеме, че Общият съд не е допуснал грешка при прилагане на правото, когато е тълкувал и приложил изискванията, предвидени в точка 26, трета алинея от Известието относно сътрудничеството от 2006 г., тъй като Комисията вече е знаела за провеждането на срещата във Виндхаген и за географския обхват на картела преди подаването на заявлението на Recylex за частично освобождаване от глоба.

42 Що се отнася до посоченото в точка 23 от настоящото решение оплакване на Recylex за непоследователност и неяснота на съображенията на Общия съд в точки 79—99 от обжалваното съдебно решение, достатъчно е да се посочи, както отбелязва генералният адвокат в точки 46—56 от заключението си, че в тези точки от обжалваното съдебно решение Общият

съд е изложил надлежно мотивите си за потвърждаване на спорното решение, що се отнася до отказа за частичното освобождаване от глоба на основание точка 26, трета алинея от това известие.

43 По изложените съображения първата част от първото основание и второто основание следва да се отхвърлят по същество.

По втората и третата част от първото основание

Доводи на страните

44 С втората част от първото основание за обжалване Recylex поддържа, че Общият съд явно е изопачил изготвените от служител на Campine и иззети при проверката в помещенията на това предприятие ръкописни бележки, разгледани в светлината на информацията, предоставена от JCI във връзка със заявлението му за освобождаване от глоби от 22 юни 2012 г., тъй като в точка 95 от обжалваното съдебно решение е приел, че тези доказателства са позволили на Комисията надлежно да установи провеждането на срещата във Виндхаген и да определи към датата на тази среща началото на нарушението. От една страна, Recylex твърди, че в предоставената от JCI информация изобщо не се споменава среща или антиконкурентни контакти, осъществени през септември 2009 г., и освен това тя по никакъв начин не подсказва, че картелът е възникнал по това време. От друга страна, Recylex отбелязва, че в тези ръкописни бележки е посочена дата, различна от възприетата от Комисията (а именно 24 септември 2009 г. вместо 23 септември 2009 г.), че посочените бележки не предоставят информация за участниците в срещата, нито за антиконкурентния ѝ характер и накрая, че в хода на цялото административно производство Campine постоянно е отричало, че тези бележки имат антиконкурентно съдържание.

45 В рамките на третата част от първото си основание за обжалване Recylex поддържа, че Общият съд не е взел предвид обстоятелството, че Комисията следва да докаже съществуването на фактическите елементи на нарушението. Съставените от служител на Campine ръкописни бележки дори разглеждани в светлината на предоставената от JCI информация, не представлявали точни и непротиворечиви доказателства за наличието на нарушение, извършено по време на срещата във Виндхаген. Като приел, че тези бележки са позволили на Комисията да докаже надлежно провеждането на тази среща, Общият съд нарушил правилата относно тежестта на доказване.

46 Според Комисията изтъкнатите от Recylex доводи в това отношение, от една страна, са недопустими, доколкото представляват искане за преразглеждане на доказателствата, и от друга страна, са неоснователни.

Съображения на Съда

47 Без да е необходима преценка по въпроса дали доводите на Recylex представляват искане за преразглеждане на доказателствата и следователно без да е необходимо произнасяне по допустимостта на такова искане, следва да се отбележи, че Recylex се основава на очевидно неправилно тълкуване на обжалваното съдебно решение, и по-специално на точки 85—97 от него, като предполага, че Общият съд се е произнесъл по въпроса дали иззетите при проверката на помещенията на Campine ръкописни бележки, разгледани в светлината на предоставената преди това от JCI информация, са сами по себе си достатъчни за надлежното установяване на датата и съдържанието на срещата във Виндхаген, поставила началото на нарушението.

48 Всъщност, както по същество отбелязва генералният адвокат в точки 81—84 от заключението си, от точки 93—97 от обжалваното съдебно решение е очевидно, че Общият съд само е приел, че тези ръкописни бележки, разгледани в светлината на предоставената от JCI информация, са позволили на Комисията да узнае за провеждането на срещата във Виндхаген и за нейния антиконкурентен характер. Противно на твърденията на Recylex, Общият съд изобщо не се е произнесъл по въпроса дали сами по себе си те позволяват да се установят надлежно датата и съдържанието на тази среща.

49 В това отношение следва да се подчертае, че в жалбата си до Съда Recylex не оспорва обстоятелството, че ръкописните бележки и предоставената от JCI информация са позволили на Комисията да узнае за провеждането на срещата във Виндхаген.

50 Макар Recylex да твърди, че Общият съд е трябвало да направи сравнение между данните, с които Комисията вече е разполагала, и тези, предоставени от Recylex, сравнение, което е трябвало да го наведе на извода, че данните, с които Комисията е разполагала към датата на подаване на заявлението за частично освобождаване от глоба на Recylex, не биха ѝ позволили да установи надлежно провеждането и съдържанието на тази среща, следва да се посочи, че в точка 97 от обжалваното съдебно решение Общият съд е приел изтъкнатите от Recylex доводи в това отношение за неотносими. По изложените в точка 40 от настоящото решение съображения този извод на Общия съд е правилен, тъй като подобно сравнение не се изисква.

51 Ето защо следва да се приеме, че втората и третата част от първото основание за обжалване са явно неоснователни, така че с оглед на точка 43 от настоящото решение, първото основание трябва да се отхвърли изцяло.

По третото основание

Доводи на страните

52 С третото си основание, насочено срещу точки 136—154 от обжалваното съдебно решение, Recylex поддържа, че Общият съд е допуснал грешка при прилагане на правото във връзка с прилагането на точка 26, първа алинея от Известието относно сътрудничеството от 2006 г., като е приел, че нито текстът на това известие, нито неговата структура подкрепят тълкуване, според което, когато две предприятия са предоставили доказателства със съществена добавена стойност, това, което ги е предоставило второ, замества първото по ред предприятие, ако сътрудничеството на последното не отговаря на изискванията по точка 12 от посоченото известие. Следователно Общият съд допуснал грешка при прилагане на правото, като приел в точка 153 от обжалваното съдебно решение, че Комисията правилно е отказала да предостави на Recylex намаление на глобата в диапазона от 30 % до 50 % в съответствие с точка 26, първа алинея, първо тире от същото известие, въпреки че според Recylex Eco-Bat не е изпълнило задължението си за сътрудничество, предоставяйки само непълна и подвеждаща информация относно съответните територии на нарушението.

53 От текста, структурата и целите на Известието относно сътрудничеството от 2006 г. следвало, че предприятие, чието сътрудничество не отговаря на изискванията по точка 12 от това известие, не трябва да се взема предвид за целите на класирането, предвидено в точка 26, първа алинея от посоченото известие, поради което не се поставя въпросът кое е мястото му в рамките на това класиране.

54 Комисията поддържа, че това трето основание следва да се отхвърли по същество.

Съображения на Съда

55 Съгласно точка 24 от Известието относно сътрудничеството от 2006 г., за да бъде допуснато до възможността да се ползва от намаляване на глобата като предвиденото в точка 26, първа алинея от това известие, предприятието трябва да предостави на Комисията доказателства за твърдяното нарушение, които представляват съществена добавена стойност спрямо доказателствата, с които Комисията вече разполага, както и да изпълни кумулативните условия, определени в точка 12 от посоченото известие, което предполага по-специално истинско, пълно, непрекъснато и експедитивно сътрудничество в течение на административното производство на Комисията.

56 Така на дадено предприятие може да бъде отказано намаляване на глобата, ако то не възприеме поведение, което да отговаря на изискванията на точка 12 от това известие. Фактът обаче, че това предприятие е изключено от възможността да се ползва от намалението, не може да има за резултат предприятията, които впоследствие са представили доказателства със съществена добавена стойност, да го заместят в хронологичното класиране, определено в точка 26, първа алинея от посоченото известие.

57 В това отношение следва да се отбележи, че нито една разпоредба от Известието относно сътрудничеството от 2006 г. не предвижда прекласирането, за което Recylex претендира в конкретния случай. Точка 26, първа алинея от това известие установява единствено критерий с хронологичен характер, като определя диапазони за намаляване на глобата в зависимост само от реда, в който разглежданите предприятия са предоставили на Комисията доказателства със съществена добавена стойност. Освен това никъде в точки 23, 24, 29 и 30 от посоченото известие не се предвижда такова прекласиране. В това отношение нито текстът на тези точки, нито структурата на Известието относно сътрудничеството от 2006 г. предоставят на второто в класирането предприятие, тоест на Recylex, правото да замести първото предприятие в това класиране, а именно Eco-Bat, с мотива че последното не се е съобразило с условията по точка 12 от това известие.

58 Освен това тълкуване в обратен смисъл като даденото от Recylex не може да се възприеме предвид целта, преследвана с програмите за освобождаване от глоби или намаляване на техния размер, които, както Общият съд посочва в точка 148 от обжалваното съдебно решение, са насочени към създаване на климат на несигурност сред картелите, за да се насърчи разкриването им пред Комисията (вж. в този смисъл решение от 20 януари 2016 г., DHL Express (Italy) и DHL Global Forwarding (Italy), C-428/14, EU:C:2016:27, т. 82 и цитираната съдебна практика).

59 Всъщност, за да се постигне тази цел, предприятията следва да бъдат насърчавани да сътрудничат възможно най-бързо и най-ефективно с Комисията в нейната дейност по разследване. Да се допусне прекласиране на предприятията, които не са били най-бързи да сътрудничат, поради неспазването от друго предприятие на изискванията по точка 12 от Известието относно сътрудничеството от 2006 г., не би обслужвало преследваната с това известие цел за ускоряване на премахването на картелите.

60 Затова трябва да се приеме, че Общият съд не е допуснал грешка при прилагане на правото, като е приел в точки 136—154 от обжалваното съдебно решение, че Recylex не може да претендира за диапазона с най-голямо намаляване на глобата, а именно от 30 % до 50 %, тъй като съгласно спорното решение Recylex е било едва второто предприятие, което е предоставило доказателства със съществена добавена стойност по смисъла на точка 26, първа алинея, второ тире от Известието относно сътрудничеството от 2006 г.

61 По изложените съображения третото основание следва да се отхвърли по същество.

62 Тъй като нито едно от трите основания, изтъкнати от Recylex в подкрепа на жалбата му до Съда, не може да бъде уважено, тази жалба трябва да бъде изцяло отхвърлена.

По съдебните разноски

63 Съгласно член 138, параграф 1 от Процедурния правилник на Съда, приложим към производството по обжалване по силата на член 184, параграф 1 от този правилник, загубилата делото страна се осъжда да заплати съдебните разноски, ако е направено такова искане.

64 След като Комисията е направила искане за осъждането на Recylex и последното е загубило делото, Recylex следва да бъде осъдено да заплати съдебните разноски.

По изложените съображения Съдът (втори състав) реши:

1) **Отхвърля жалбата.**

2) **Осъжда Recylex SA, Fonderie et Manufacture de Métaux SA и Harz-Metall GmbH да заплатят съдебните разноски.**

Подписи